

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กรณีศึกษา
โรงเรียนบ้านกอกวิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ
(Action Research Principle) ผู้วิจัย ได้เสนอผลการวิจัยดังนี้

1. การดำเนินการศึกษาสภาพปัญหา
2. การสะท้อนผลการดำเนินการศึกษาสภาพปัญหา
3. การดำเนินการเสริมสร้างวินัย
4. การสะท้อนผลหลังการดำเนินการเสริมสร้างวินัย

1. การดำเนินการศึกษาสภาพปัญหา

การดำเนินการศึกษาสภาพปัญหา กลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้ร่วมกันประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผน
สร้างแบบคัดกรองนักเรียน โดยอิงระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และร่วมกันหาแนวทางแก้ปัญหา
ดำเนินการดังนี้

1. ขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารเพื่อดำเนินการประชุม เพื่อวางแผนการปฏิบัติงาน
วันที่ 4 ธันวาคม 2550 เริ่มเวลา 13.00- 16.00 น. ที่ห้องประชุมโรงเรียนบ้านกอกวิทยาคม
อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย กลุ่มผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย
จำนวน 7 คน ครูในโรงเรียนนอกเหนือจากกลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 2 คน ผู้วิจัยทำหน้าที่
ในการดำเนินการประชุม โดยชี้แจงเหตุผลและรายละเอียดของการประชุม
2. ให้ผู้ร่วมวิจัยและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการคัดกรองนักเรียนที่มีปัญหาและนำเสนอ
ในที่ประชุมครั้งต่อไป

2. การสะท้อนผลการศึกษาสภาพปัญหา

กลุ่มผู้ร่วมวิจัยขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารเพื่อดำเนินการประชุมเพื่อเสนอผล
การคัดกรองนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านวินัย และวิธีการแก้ปัญหา ร่วมกันในวันที่ 4 ธันวาคม 2550
เริ่มเวลา 13.00- 16.00 น. ซึ่งมีรายละเอียดพอสรุปได้ดังนี้

ดำเนินการประชุมเวลา 09.00 น. - 12.00 น. ที่ห้องประชุมโรงเรียนบ้านกอกวิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย กลุ่มผู้ร่วมวิจัย 7 คน ผู้ปกครองนักเรียน 53 คน ผู้นำหมู่บ้าน 4 คน ครูนอกเหนือจากกลุ่มผู้วิจัย 2 คน ตัวแทนนักเรียน 2 คน

“...จากการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลและการคัดกรองพฤติกรรมวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในปีการศึกษา 2550 จำนวน 53 คน พบนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.73 จำแนกเป็นรายชั้นได้ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 คน พบนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 21 คน พบนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.04 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 16 คน พบพฤติกรรมที่เป็นปัญหาด้านวินัยความรับผิดชอบ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 ถ้าดูจากอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนแต่ละชั้น พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาทางด้านวินัยความรับผิดชอบมากที่สุด...”

(กลุ่มผู้ร่วมวิจัย. 4 ธันวาคม 2550 : การประชุม)

กลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้เสนอพฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบ ตามกรอบการวิจัยให้ที่ประชุมได้รับทราบเพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยให้ทุกคนได้เสนอข้อคิดเห็นและอภิปรายได้อย่างหลากหลาย ดังรายละเอียดที่พอสรุปได้ดังนี้

“...การแต่งกายของนักเรียนชายส่วนใหญ่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ เช่นชอบปลดอยเสื้อลอยชาย ไม่สวมถุงเท้า รองเท้า สวมรองเท้าแตะ ไม่ผูกเชือกกรองเท้า ดิคระดุมไม่ครบทุกเม็ด พับแขนเสื้อ ไม่ใส่เข็มขัด ...”

(คุณครูพรเพ็ญ โชติบุญ. 4 ธันวาคม 2550 : การประชุม)

“...นักเรียนบางคนไม่ค่อยตรงต่อเวลา มาโรงเรียนสายไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติ เข้าห้องเรียนไม่ทัน ส่งงานช้ากว่ากำหนด...”

(คุณครูอำนาจ แก้วบุญไสย์. 4 ธันวาคม 2550 : การประชุม)

“...มีนักเรียนบางคนไม่ค่อยเอาใจใส่และสนใจต่องานที่ได้รับมอบหมาย เช่น ไม่ทำการบ้าน ไม่ส่งงาน...”

(คุณครูตระกูล สุวรรณศรี. 4 ธันวาคม 2550 : การประชุม)

“...นักเรียนบางคนขาดความรับผิดชอบไม่สนใจและเอาใจใส่ในการดูแลรักษา
ความสะอาดห้องเรียนและบริเวณ โรงเรียนในเขตความรับผิดชอบของตนเอง...”

(คุณครูอนุพันธ์ บุญสาร. 4 ธันวาคม 2550 : การประชุม)

“...นักเรียนบางคนไม่เข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน ทั้งๆที่ทางโรงเรียน
ได้จัดให้มีการปฐมนิเทศนักเรียนผู้ปกครอง และแจกคู่มือนักเรียนให้ศึกษาประกอบแล้ว ...”

(คุณครูสิริวรรณวดี หลักคำ. 4 ธันวาคม 2550 : การประชุม)

“...ปัญหาที่พบเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนทางด้านวินัย ทางฝ่ายแนะแนว
ได้พยายามให้การอบรม ให้การแนะแนว คำปรึกษาและความช่วยเหลือในเบื้องต้นแล้ว มีนักเรียน
บางคนมีพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น แต่ยังมีนักเรียนบางกลุ่มไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและไม่สนใจ
ที่ปฏิบัติตามสมควรได้รับการแก้ไขต่อไป...”

(คุณครูอรุณรัตน์ จันทะลือ. 4 ธันวาคม 2550 : การประชุม)

“...ควรให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมวินัย
ของนักเรียนด้านความรับผิดชอบ หากปล่อยไว้จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพโดยรวมของโรงเรียนและเป็น
ปัญหาระดับชาติ ผมคิดว่าวันนี้ที่ประชุมควรหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันและสร้างข้อตกลง
ในการปฏิบัติร่วมกัน เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน
ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น...”

(ผู้วิจัย. 4 ธันวาคม 2550 : การประชุม)

“...ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนทางด้านวินัย อยากให้ผู้ปกครองได้มีส่วนรับทราบและให้มีส่วนร่วมในการดูแลและช่วยเหลือบ้าง...”

(ผู้ปกครอง. 4 ธันวาคม 2550 : การประชุม)

“...ควรสร้างข้อตกลงในการแก้ไขปัญหาต่างๆร่วมกันจากทุกฝ่าย นักเรียนทุกคนพร้อมที่จะนำไปปฏิบัติต่อไป...”

(นักเรียน. 4 ธันวาคม 2550 : การประชุม)

2. เมื่อที่ประชุมระดมความคิดเห็นอย่างหลากหลาย จากแนวคิดและวิธีการแก้ปัญหาของผู้เข้าร่วมประชุม ที่ประชุมได้สรุปข้อตกลงร่วมกันในการดำเนินกิจกรรมดังนี้

2.1 พบพฤติกรรมของนักเรียนที่เป็นปัญหาทางวินัยด้านความรับผิดชอบ เช่น แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางโรงเรียน มาโรงเรียนสายไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติ เข้าห้องเรียนช้า ไม่เอาใจใส่ต่องานที่ครูมอบหมาย ไม่ปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสะอาดห้องเรียนหรือบริเวณโรงเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียนไม่ครบกำหนด ให้แจ้งนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนได้รับทราบ พร้อมกับให้ทางโรงเรียนทำหน้าที่ให้การอบรม ตักเตือนว่ากล่าว สั่งสอนตามประเด็นกรณีความผิดวินัย และลงบันทึกพฤติกรรมเป็นลายลักษณ์อักษรในสมุดบันทึกการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน โดยให้นักเรียนและผู้ปกครองลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

2.2 หากพบพฤติกรรมความผิดวินัยดังกล่าวหรือกรณีความผิดวินัยเรื่องอื่นเกิดขึ้นอีกสำหรับนักเรียนคนเดิม ให้ทางโรงเรียนแจ้งผู้ปกครองนักเรียนได้รับทราบ และให้ทำพันธสัญญาร่วมกันระหว่างผู้ปกครองนักเรียนและทางโรงเรียน โดยมีเงื่อนไขว่า จะไม่เกิดกรณีความผิดวินัยเกิดขึ้นอีก พร้อมกับทำทัณฑ์บนไว้เป็นหลักฐาน

2.3 หากพบพฤติกรรมทางด้านวินัยของนักเรียนเกิดขึ้นอีก ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ เป็นครั้งที่ 3 ให้แจ้งผู้ปกครอง ทำเรื่องขอย้ายนักเรียนดังกล่าวไปหาสถานที่เรียนแห่งใหม่ เนื่องจากทางโรงเรียนไม่สามารถให้การอบรมสั่งสอนได้อีกต่อไป

3. ที่ประชุม ได้สรุปข้อตกลงร่วมกันในการกำหนดกลยุทธ์ที่ใช้เสริมสร้างวินัยนักเรียน ดังนี้

3.1 กิจกรรมสร้างความตระหนัก

3.1.1 กิจกรรมอบรมพุทธบุตร

3.2 กิจกรรมเสริมสร้างวินัย

3.2.1 กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน

3.2.2 กิจกรรมนักเรียนตัวอย่าง

3.2.3 กิจกรรมคลีนิกนักเรียน

3.2.4 กิจกรรมเยี่ยมบ้าน

3.2.5 กิจกรรมครูประจำหมู่บ้าน

4. ผลการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนตามกรอบการวิจัยด้านความรับผิดชอบ 2 ด้าน

ดังตารางที่ 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 2 พฤติกรรมวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ จากการศึกษาสภาพปัญหา

ที่	ชั้น	เพศ		พฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบตามกรอบ					รวม	หมายเหตุ อาศัย อยู่กับ/ ผู้ปกครอง		
		ชาย	หญิง	การวิจัย			ความรับผิดชอบต่อตนเอง				ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	
				การ แต่ง กาย	การ ตรง ต่อ เวลา	การ ทำงานที่ มอบ หมาย	การรักษา ความ สะอาด ห้องเรียน และ บริเวณ โรงเรียน	การเข้า ร่วม กิจกรรม ของ โรงเรียน				
1	ม.1	/	-	-	-	-	/	-	1	บิดา-มารดา		
2	ม.1	/	-	/	-	-	-	-	1	บิดา-มารดา		
3	ม.1	/	-	/	-	-	-	-	1	บิดา-มารดา		
4	ม.1	/	-	-	/	-	-	-	1	บิดา-มารดา		
5	ม.1	/	-	-	/	-	-	-	1	บิดา-มารดา		
6	ม.1	/	-	-	-	/	-	-	1	ตา-ยาย		
7	ม.1	-	/	-	/	-	-	-	1	บิดา-มารดา		
8	ม.2	/	-	-	-	/	-	-	1	บิดา-มารดา		
9	ม.2	/	-	-	/	-	-	-	1	ตา-ยาย		
10	ม.2	/	-	/	-	-	-	-	1	บิดา-มารดา		
11	ม.2	/	-	-	/	-	-	-	1	บิดา-มารดา		
12	ม.3	/	-	/	-	-	-	-	1	ตา-ยาย		
13	ม.3	/	-	-	-	-	-	/	1	บิดา-มารดา		
14	ม.3	/	-	-	-	/	-	-	1	บิดา-มารดา		
15	ม.3	/	-	/	-	-	-	-	1	ตา-ยาย		
16	ม.3	/	-	-	-	-	/	-	1	บิดา-มารดา		
17	ม.3	/	-	-	-	-	/	-	1	บิดา-มารดา		

ที่	ชั้น	เพศ		พฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบตามกรอบ การวิจัย					รวม	หมายเหตุ อาศัย อยู่กับ/ ผู้ปกครอง
		ชาย	หญิง	ความรับผิดชอบต่อตนเอง			ความรับผิดชอบต่อ ส่วนรวม			
				การ แต่ง กาย	การ ตรง ต่อ เวลา	การ ทำงานที่ มอบ หมาย	การรักษา ความ สะอาด ห้องเรียน และ บริเวณ โรงเรียน	การเข้า ร่วม กิจกรรม ของ โรงเรียน		
18	ม.3	-	/	-	-	/	-	-	1	บิดา-มารดา
19	ม.3	/	-	-	-	/	-	-	1	บิดา-มารดา
20	ม.3	-	/	-	-	-	-	/	1	ตา-ยาย
รวม		17	3	5	5	5	3	2	20	

ในการดำเนินการศึกษาสภาพปัญหา ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ถึงวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2550 พบว่า

1. ด้านการแต่งกาย นักเรียนกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นนักเรียนปัญหาด้านการแต่งกาย จำนวน 5 คน ถ้าจำแนกเป็นรายชั้นพบว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมาย 2 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมาย 1 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมาย 2 คน นักเรียนชายซึ่งเป็นปัญหาความผิดเล็กน้อย ถือว่าบรรลุเป้าหมายในระดับหนึ่ง แต่พฤติกรรมของนักเรียนชายที่พบจะต้องใช้เวลาในการแก้ไขและดำเนินการอย่างต่อเนื่องและดำเนินการแก้ไขเป็นรายบุคคลต่อไป
2. ด้านการตรงต่อเวลา นักเรียนมีปัญหาด้านการตรงต่อเวลา จำนวน 5 คน จำแนกเป็นรายชั้น พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายจำนวน 3 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมายจำนวน 2 คน
3. ด้านการทำงานตามที่มอบหมาย นักเรียนที่มีปัญหาจำนวน 5 คน จำแนกเป็นรายชั้นพบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายจำนวน 1 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมาย

จำนวน 1 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมายจำนวน 3 คน

4. ด้านการรักษาความสะอาดห้องเรียน และบริเวณ โรงเรียนในเขตรับผิดชอบ นักเรียนที่มีปัญหาจำนวน 3 คน จำแนกเป็นรายชั้น พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 1 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 2 คน

5. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 2 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกลุ่มเป้าหมาย 2 คน ควรให้ความสำคัญและดูแลเป็นพิเศษ และดำเนินการพัฒนาให้ต่อเนื่อง

3. การดำเนินการเสริมสร้างวินัย

จากข้อค้นพบจากข้อมูลบันทึกการประชุม การสัมภาษณ์ บันทึกการสังเกตและแบบเสนอ ชื่อนักเรียนตัวอย่าง ของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ครู ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำหมู่บ้าน กลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้ วิเคราะห์ข้อมูลและสะท้อนผลจากการศึกษาสภาพปัญหา พบว่า จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 20 คน ต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ถึง วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2551)

โดยกำหนดกิจกรรมพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อเนื่องจากการศึกษาสภาพปัญหา ดังนี้

1. กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน เป้าหมายของกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความ รับผิดชอบตามกรอบการวิจัย โดยเชิญผู้ปกครองนักเรียน มาร่วมประชุมกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัยและ นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมารับทราบปัญหา สร้างความเข้าใจ เพื่อหาแนวทางและสร้างข้อตกลงในการ แก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบการประชุมเป็นการแลกเปลี่ยนและหาแนวทางในการ แก้ไขปัญหาที่พบจากการศึกษาสภาพปัญหาใช้เวลา 1 วัน ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 ซึ่งมี รายละเอียดดังต่อไปนี้

การดำเนินการประชุมเริ่มเวลา 09.00 น พักเที่ยง 12.00 น. และประชุมในช่วงบ่าย ถึง เวลา 16.00 น ที่ห้องประชุมโรงเรียนบ้านกอกวิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้เข้าร่วม ประชุมประกอบด้วย กลุ่มผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยจำนวน 7 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 20 คน และนักเรียนจำนวน 20 คน ครูในโรงเรียนจำนวน 2 คน ผู้นำหมู่บ้าน 4 คน ผู้วิจัยขออนุญาต จากผู้อำนวยการทำหน้าที่ในการดำเนินการประชุม โดยชี้แจงเหตุผลและรายละเอียดของการประชุม อย่างชัดเจน

ผลการดำเนินการพบว่า

จากการดำเนินกิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 20 คน หลังจากดำเนินกิจกรรมระหว่าง วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ถึงวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2550 จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ทั้งหมด จำนวน 20 คน ยังมีนักเรียนที่มีปัญหาด้านวินัยความรับผิดชอบตามกรอบการศึกษา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มเป้าหมาย และร้อยละ 37.73 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชั้นและรายด้าน พบว่า

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนนักเรียนทั้งหมดทั้งหมด 16 คน กลุ่มเป้าหมายในชั้น 7 คน พบพฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบ ตามกรอบการศึกษาคือ ด้านการแต่งกาย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ของกลุ่มเป้าหมายในชั้น ร้อยละ 10.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดและร้อยละ 12.50 ของนักเรียนทั้งหมดในชั้น ร้อยละ 3.77 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กล่าวคือ แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนชอบปลดอยเสื้อลอยชาย ไม่ผูกเชือกรองเท้า พับแขนเสื้อ ด้านการตรงต่อเวลา มาโรงเรียนไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติ และเข้าห้องเรียนช้า จำนวน 3 รายคิดเป็นร้อยละ 42.85 ของกลุ่มเป้าหมายในชั้น ร้อยละ 15.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดและร้อยละ 18.75 ของนักเรียนทั้งหมดในชั้น ร้อยละ 3.77 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านการทำงานที่มอบหมาย ไม่ส่งงานตรงเวลาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 ของกลุ่มเป้าหมายในชั้น ร้อยละ 5.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด และร้อยละ 6.25 ของนักเรียนทั้งหมดในชั้น ร้อยละ 1.88 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านการรักษาความสะอาดในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 ของกลุ่มเป้าหมายในชั้น ร้อยละ 5.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด และร้อยละ 6.25 ของนักเรียนทั้งหมดในชั้น ร้อยละ 1.88 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 21 คน กลุ่มเป้าหมายในชั้น 4 คน พบพฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบ ตามกรอบการวิจัย คือ ด้านการแต่งกายชอบปลดอยเสื้อลอยชาย ไม่ใส่ถุงเท้า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ของกลุ่มเป้าหมายในชั้น ร้อยละ 5.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด และร้อยละ 4.76 ของนักเรียนทั้งหมดในชั้น ร้อยละ 1.88 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านการตรงต่อเวลา มาเรียนไม่ทันตามที่สถานศึกษาตั้งกฎระเบียบไว้จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ของกลุ่มเป้าหมายในชั้น ร้อยละ 10.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด และร้อยละ 9.52 ของนักเรียนทั้งหมดในชั้น ร้อยละ 3.77 ของช่วงชั้นที่ 3 ด้านการทำงานตามที่มอบหมาย และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน ไม่รับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่มในห้องเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนไม่ครบตามเวลาที่กำหนด จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 25.00 ของกลุ่มเป้าหมายในชั้น ร้อยละ 5.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด และร้อยละ 14.76 ของนักเรียนทั้งหมดในชั้น ร้อยละ 1.88 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 16 คน กลุ่มเป้าหมายในชั้น 9 คน พบพฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบ ตามกรอบการวิจัย คือ ด้านการแต่งกาย ไว้ทรงผมผิดระเบียบ และไม่สวมรองเท้า ปลดปล่อยลอยชาย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ของกลุ่มเป้าหมายในชั้น ร้อยละ 10.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด และร้อยละ 12.50 ของนักเรียนทั้งหมดในชั้น ร้อยละ 3.77 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านการทำงานที่มอบหมาย ไม่ทำงานกลุ่มใน ห้องเรียนและไม่ส่งงาน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของกลุ่มเป้าหมายในชั้น ร้อยละ 15.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด และร้อยละ 18.75 ของนักเรียนทั้งหมดในชั้น ร้อยละ 5.66 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านการรักษาความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน ไม่ช่วยเพื่อนรักษาห้องเรียนและเขตรับผิดชอบ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ของกลุ่มเป้าหมายในชั้น ร้อยละ 10.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด และร้อยละ 12.50 ของนักเรียนทั้งหมดในชั้น ร้อยละ 3.77 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียนไม่รับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่มในห้องเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนไม่ครบตามเวลาที่กำหนด จำนวน 2 คนคิดเป็น ร้อยละ 22.22 ของกลุ่มเป้าหมายในชั้น ร้อยละ 10.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด และร้อยละ 12.50 ของนักเรียนทั้งหมดในชั้น ร้อยละ 3.77 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

(ผู้วิจัย. 1 มกราคม 2551 : รายงานการประชุม)

กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ได้เสนอแนวทางเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบ ตามกรอบการวิจัย ให้ที่ประชุมได้รับทราบเพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยให้ทุกคนได้เสนอข้อคิดเห็นและอภิปรายได้อย่างหลากหลาย ดังรายละเอียดที่พอสรุปได้ดังนี้

“...การเสริมสร้างวินัยนักเรียนจะบรรลุวัตถุประสงค์นั้นครูจะต้องสร้างความตระหนักให้กับนักเรียนด้วยการจัดอบรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนก่อน...”

(อาจารย์พรเพ็ญ โชติบุญ. 1 มกราคม 2551 : การประชุม)

“...ควรหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในส่วนของนักเรียนที่ยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อไป และควรดำเนินการตามข้อตกลงเดิมไว้ถือปฏิบัติต่อไปผู้ปกครองควรเพิ่มบทบาทและเอาใจเด็กในปีครองให้มากขึ้น...”

(ผู้ปกครอง. 1 มกราคม 2551 : การประชุม)

“...ควรให้ความสำคัญและเอาใจใส่นักเรียนที่ยังมีปัญหาในด้านวินัยเป็นรายบุคคลและเป็นกรณีพิเศษ โดยทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังกว่าเดิม...”

(อาจารย์อรรถรัตน์ จันทะลือ, 1 มกราคม 2551 : การประชุม)

“...พวกผมจะช่วยว่ากล่าวเตือนนักเรียนที่มีพฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม...”

(ตัวแทนผู้นำหมู่บ้าน, 1 มกราคม 2551 : การประชุม)

ผลการดำเนินกิจกรรมที่ประชุมทุกฝ่ายรับทราบปัญหาและให้ความร่วมมือในการประชุมด้วยดี โดยได้สรุปข้อตกลงร่วมกันในการดำเนินกิจกรรมดังนี้

1. ให้มีการจัดอบรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบและด้านอื่นๆ
2. ให้ดำเนินการตามข้อตกลงร่วมกันในวันที่ 4 ธันวาคม 2550
3. ให้ความช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมด้านวินัยความรับผิดชอบเป็นกรณีพิเศษ
4. ขอให้ทุกฝ่ายให้ความร่วมมืออย่างจริงจังและต่อเนื่อง

จากการติดตามพฤติกรรมการเสริมสร้างวินัยตามกิจกรรมร่วมด้วยช่วยกันระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2551 ตามข้อตกลงข้างต้นพบว่า การดำเนินการศึกษาสภาพปัญหา พบนักเรียนที่ยังมีปัญหาพฤติกรรมวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.73 ของนักเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มเป้าหมาย เมื่อดำเนินการการเสริมสร้างวินัย พบนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 3.77 ของนักเรียนทั้งหมด และคิดเป็นร้อยละ 10.00 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ลดลงจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ถือว่าบรรลุผลและเป็นที่น่าพอใจในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้นพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่พบปัญหาพฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบ จะพบนักเรียนที่ยังมีปัญหาพฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไม่พบปัญหาและชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบปัญหาด้านความรับผิดชอบ 2 คน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่รุนแรงนักเรียนยอมรับรับผิดและแก้ไขพฤติกรรมของตนเอง โดยไม่มีการแจ้งผู้ปกครองและการลงบันทึกในสมุดบันทึกแก้ไขพฤติกรรม

2. กิจกรรมอบรมพุทธบุตร เป้าหมายของกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบตามกรอบการวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามมติที่ประชุมกิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน

ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย ดำเนินการ โดยการนำนักเรียนไปเข้าค่ายอบรมให้มีความรู้ และฝึกปฏิบัติเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบต่อ ด้านความสามัคคี และด้านความซื่อสัตย์ ระหว่างวันที่ 4 มกราคม 2551 ถึงวันที่ 5 มกราคม 2551 วัดป่าบ้านกอก โดยดำเนินการตามโครงการรายละเอียดปรากฏในตารางอบรม ผู้วิจัยได้ร่วม ประสานกับคณะผู้ร่วมวิจัย และพระวิทยากรเกี่ยวกับ โครงการและหลักสูตรในการอบรม ซึ่งแจ้ง การเตรียมตัวของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อการเข้าร่วมโครงการ และอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการ เข้าค่ายอบรมคุณธรรม จริยธรรม

สังเกตได้ว่าการเตรียมงานได้รับความร่วมมือจากคณะผู้ร่วมวิจัยเป็นอย่างดี ส่วนนักเรียน มีอาการตื่นเต้นที่จะได้เข้าค่าย การดำเนินกิจกรรมตามตารางที่กำหนด ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือดีมาก แม้ว่าในวันแรกไม่พร้อมอยู่บ้าง เนื่องจากมีการเดินทาง หลังจากเริ่มอบรมทุกอย่างดำเนินการ ตามขั้นตอนด้วยดี ผู้ร่วมวิจัยกระตือรือร้นที่จะทำหน้าที่ตามบทบาทของตนเองในการดูแลนักเรียน ที่เข้าร่วมกิจกรรม และเต็มใจที่จะกระทำทุกอย่างเพื่อให้ นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนการ ดำเนินโครงการ นักเรียนที่เข้ารับการอบรมเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี ผลการสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรมนักเรียนแสดงคั่งตารางการอบรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 3 ตารางการอบรม

วัน เดือน ปี	เนื้อหา	กิจกรรม	วิทยากร
วันที่ 4 ม.ค. 51			
09.00 น.	รายงานตัว	รับรายงานตัว	คณะครู
09.00 - 10.00 น.	พิธีเปิดการอบรม	พิธีเปิดการอบรม	ประธานในพิธี
10.00 - 11.00 น.	ทดสอบก่อนอบรม	ทดสอบก่อนอบรม	พระวิทยากร
	ความมีระเบียบวินัย	ศึกษาใบความรู้และทำกิจกรรมตามใบงานที่ 1	พระวิทยากร
11.00 - 12.00 น.	ความมีระเบียบวินัย	ศึกษาใบความรู้และทำกิจกรรมตามใบงานที่ 2	พระวิทยากร
12.00 - 13.00 น.	รับประทานอาหาร	รับประทานอาหาร	แม่บ้าน
13.00 - 14.00 น.	อภิปราย/ความมีระเบียบวินัย	อภิปรายประโยชน์-โทษ	พระวิทยากร
14.00 - 15.00 น.	ความรับผิดชอบ	ศึกษาใบความรู้และทำกิจกรรมตามใบงานที่ 1	พระวิทยากร
15.00 - 16.00 น.	ความรับผิดชอบ	ศึกษาใบความรู้และทำกิจกรรมตามใบงานที่ 2	พระวิทยากร
16.00 - 17.00	อภิปราย/ความรับผิดชอบ	อภิปรายประโยชน์/โทษ	พระวิทยากร
17.00 - 18.00 น.	พักผ่อน อานน้ำ รับประทานอาหาร	อาบน้ำทำความสะอาดที่พักผ่อน รับประทานอาหาร	คณะครู คณะครู
18.00 - 19.00 น.	คุณธรรมความรับผิดชอบ	ศึกษาใบความรู้และทำกิจกรรมตามใบงานที่ 3	พระวิทยากร
19.00 - 20.00 น.	คุณธรรมความรับผิดชอบ	ศึกษาใบความรู้และทำกิจกรรมตามใบงานที่ 4	พระวิทยากร
20.00 - 21.00 น.	อภิปรายความรับผิดชอบ	อภิปรายประโยชน์/โทษ ฝึกสมาธิ	พระวิทยากร

วัน เดือน ปี	เนื้อหา	กิจกรรม	วิทยากร
วันที่ 5 ม.ค. 51			
05.00 - 06.00 น.	สวดมนต์เช้า	อภิปรายประโยชน์/โทษ	พระวิทยากร
06.00 - 06.30 น.	รับประทานข้าวต้ม	ฝึกสมาธิ	
06.30 - 08.00 น.	ทำความสะอาดบริเวณ ที่พัก	สวดมนต์เช้า	พระวิทยากร
08.00 - 09.00 น.	คุณธรรมความ รับผิดชอบ	รับประทานข้าวต้ม	แม่บ้าน/ครู
09.00 - 10.00 น.	คุณธรรมความ รับผิดชอบ	ทำความสะอาดบริเวณที่พัก	คณะครู
10.00 - 12.00 น.	คุณธรรมความ รับผิดชอบ	ฝึกปฏิบัติความรับผิดชอบ	พระวิทยากร
12.00 - 13.00 น.	คู่มือทัศน	ศึกษาใบความรู้และทำกิจกรรม ตามใบงานที่ 5	พระวิทยากร
13.00 - 14.00 น.	รับประทานอาหาร เที่ยง	ศึกษาใบความรู้และทำกิจกรรม ตามใบงานที่ 6	พระวิทยากร
14.00 - 15.00 น.	ทดสอบหลังอบรม 20 ข้อ	อภิปรายประโยชน์-โทษ	พระวิทยากร
15.00-16.00	สรุป คุณธรรม 2 คุณธรรม พิธีปิด	คู่มือทัศน รับประทานอาหารเที่ยง	พระวิทยากร แม่บ้าน/คณะ ครู พระวิทยากร
		ทำข้อสอบจำนวน 20 ข้อ	ครู พระวิทยากร
		อภิปราย สรุป ซักถามข้อสงสัย เขียนข้อเสนอแนะครั้งต่อไป พิธีปิด	พระวิทยากร พระวิทยากร

ผลการดำเนินการอบรมคุณธรรม จริยธรรม นักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนบ้านกอกวิทยาคม ปฏิบัติเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย
ด้านความรับผิดชอบต่อ ในระหว่างวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2551 ถึง วันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2551
ณ วัดป่าบ้านกอก โดยผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย การเตรียมความพร้อมของคณะครูที่รับผิดชอบมีการ
เตรียมความพร้อมดี ทั้งการเตรียมสถานที่ การสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

การประสานงานกับพระวิทยากร นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามที่กำหนดทั้งการฝึกความมีระเบียบวินัยความรับผิดชอบ นักเรียนที่เข้าร่วมอบรมคุณธรรม จริยธรรม ผลจากการสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนนักเรียนมีความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้จาก การทดสอบความรู้ของนักเรียนดังตารางผลการสอบของนักเรียนเป็นรายชั้นดังตารางที่ 4 ถึง ตารางที่ 6

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนชั้น ม. 1

เลข ที่	ผลสอบ			
	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	หมายเหตุ
1	3	10	7	กลุ่มเป้าหมาย
2	7	11	4	กลุ่มเป้าหมาย
3	5	10	5	
4	4	11	7	กลุ่มเป้าหมาย
5	5	12	7	กลุ่มเป้าหมาย
6	3	10	7	กลุ่มเป้าหมาย
7	11	13	2	กลุ่มเป้าหมาย
8	8	14	6	
9	18	20	2	
10	17	19	2	
11	12	14	2	
12	17	19	2	
13	8	12	4	กลุ่มเป้าหมาย
14	17	19	2	
15	12	15	3	
16	17	19	2	
รวม	164	228	64	
\bar{X}	10.25	14.25	4	
S.D.	1.59	3.75	2.16	

จากตารางที่ 4 พบว่าผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมที่เกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการอบรมมีคะแนนสูงกว่าก่อนการอบรม ดังนี้ โดยมีผลคะแนนรวมก่อนการอบรม 164 คะแนน หลังการอบรม 228 คะแนน คะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรม 10.25 หลังการอบรม 14.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการอบรม 1.59 หลังการอบรม 3.75 ผลต่างของคะแนนก่อนการอบรมและหลังการอบรมคะแนนรวม 66 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.16

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนชั้น ม.2

เลข ที่	ผลสอบ			หมายเหตุ
	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	
1	5	9	4	กลุ่มเป้าหมาย
2	10	12	2	
3	5	12	7	กลุ่มเป้าหมาย
4	4	8	4	กลุ่มเป้าหมาย
5	13	15	2	
6	4	9	5	กลุ่มเป้าหมาย
7	7	10	3	
8	8	12	4	
9	9	12	3	
10	13	15	2	
11	16	18	2	
12	11	13	2	
13	15	17	2	
14	8	15	7	
15	7	14	7	
16	9	15	6	
17	5	16	11	
18	6	17	11	
19	8	15	11	
20	7	14	7	
21	6	16	10	
รวม	176	284	112	
\bar{X}	8.38	13.53	5.34	
S.D.	3.50	1.84	3.26	

จากตารางที่ 5 พบว่าผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมที่เกี่ยวกับคุณวินัยด้านความ
รับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการอบรมมีคะแนนสูงกว่าก่อนการอบรม ดังนี้
โดยมีผลคะแนนรวมก่อนการอบรม 176 คะแนน หลังการอบรม 284 คะแนน คะแนนเฉลี่ยก่อนการ
อบรม 8.38 หลังการอบรม 13.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการอบรม 3.50 หลังการอบรม 1.84
ผลต่างของคะแนนก่อนการอบรมและหลังการอบรมคะแนนรวม 112 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 5.34
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.26

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนชั้น ม. 3

เลข ที่	ผลสอบ			
	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	หมายเหตุ
1	12	15	3	กลุ่มเป้าหมาย
2	4	10	6	กลุ่มเป้าหมาย
3	10	13	3	กลุ่มเป้าหมาย
4	14	16	2	กลุ่มเป้าหมาย
5	15	18	3	กลุ่มเป้าหมาย
6	16	19	3	กลุ่มเป้าหมาย
7	16	18	2	
8	12	14	2	กลุ่มเป้าหมาย
9	17	19	2	
10	14	16	2	
11	14	17	3	
12	14	16	2	
13	14	17	3	กลุ่มเป้าหมาย
14	15	18	3	
15	11	13	2	กลุ่มเป้าหมาย
16	15	17	2	
รวม	213	256	43	
\bar{X}	13.32	16.00	2.69	
S.D.	3.11	2.48	1.01	

จากตารางที่ 6 พบว่าผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมที่เกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการอบรมมีคะแนนสูงกว่าก่อนการอบรม ดังนี้ โดยมีผลคะแนนรวมก่อนการอบรม 213 คะแนน หลังการอบรม 256 คะแนน คะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรม 13.32 หลังการอบรม 16.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการอบรม 3.11 หลังการอบรม 2.48 ผลต่างของคะแนนก่อนการอบรมและหลังการอบรมรวม 43 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 2.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01

การสะท้อนผลหลังจากการเข้าค่ายอบรมวินัยด้านความรับผิดชอบ นักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปทั้งความคิดและการแสดงออกต่อเพื่อนและคุณครู เป็นเพื่อนที่ดี ช่วยเหลือผู้อื่น มีความอ่อนน้อมต่อครูอาจารย์ มีระเบียบวินัยมีความรับผิดชอบมีความสามัคคีต่อเพื่อนในการทำงาน มีความซื่อสัตย์ ดังเห็นได้จากการสัมภาษณ์และการเสนอแนะในที่ประชุมกลุ่มย่อยจากผู้ร่วมวิจัยดังนี้

“...นักเรียนส่วนมากเรียบร้อยขึ้นกว่าเดิมมาก มีสัมมาคารวะ รู้จักร่วมมือกันทำงานที่มอบหมายมากขึ้น เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนดีเป็นที่น่าพอใจ อยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน

(ครูประจำชั้น. 18 มีนาคม 2551 : สัมภาษณ์)

“...ในช่วงตอนเช้าแถวหน้าเสาธง นักเรียนมีการปรับปรุงตัวเอง แต่งตัวดูกระเป๋ามากขึ้น มาเข้าแถวทันเวลา ตั้งใจทำกิจกรรม

(ครูเวรประจำวันจันทร์ 18 มีนาคม 2551 : สัมภาษณ์)

“...นักเรียนมีพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นรู้จักช่วยเหลือผู้ปกครองในการทำงาน รับผิดชอบต่อตัวเองไม่ได้ให้ผู้ปกครองคอยตักเตือนบ่อย ๆ ไม่โกหกเหมือนแต่ก่อน

(ผู้ปกครองนักเรียน 18 มีนาคม 2551 : สัมภาษณ์)

สรุปได้ว่าการอบรมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นดังจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและจากผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีผลคะแนนหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมทุกชั้นเรียน

3. กิจกรรมนักเรียนตัวอย่าง ได้ดำเนินการต่อเนื่องจากกิจกรรมอบรมพุทธรุศรและ กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกันมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบตามกรอบการวิจัย ในการดำเนินการเสริมสร้างวินัยโดยใช้การสังเกต เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบบันทึกรายชื่อ นักเรียนตัวอย่างใช้เวลาในการดำเนินการระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 ถึง วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ผลการดำเนินกิจกรรมนักเรียนตัวอย่าง

พบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการกิจกรรมนี้ประกอบด้วย กลุ่มผู้ร่วมวิจัย

จำนวน 7 คน นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 20 คน และตัวแทนครูในระดับประถมศึกษาอีก จำนวน 2 คน ซึ่งจะใช้แบบบันทึกรายชื่อนักเรียนตัวอย่างทั้งหมด 29 ชุด โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดใช้เวลาในการสังเกตพฤติกรรมทางด้านวินัยด้านความรับผิดชอบของกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 20 คน ตามกรอบการวิจัย ด้านความรับผิดชอบคือ 1. ด้านการแต่งกาย 2. การตรงต่อเวลา 3. การทำงานที่ตามที่มอบหมาย 4. ด้านการรักษาความสะอาดห้องเรียนและบริเวณ โรงเรียนตามเขตความรับผิดชอบ 5. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน

หลังจากนั้นแต่ละคนบันทึกรายชื่อนักเรียนเรียงตามลำดับที่ 1-3 ตามกรอบการวิจัยแล้วนำแบบเสนอชื่อนักเรียนตัวอย่างมาสรุปค่าคะแนนคนที่ได้รับการเสนอชื่อมากที่สุดแต่ละด้าน เพื่อมอบเกียรติบัตรให้นักเรียนใน วันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2551

สรุปผลการดำเนินการตามกิจกรรมนักเรียนตัวอย่าง ตามกรอบการวิจัยพฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบรายด้านพบว่า ด้านการแต่งกาย นักเรียนตัวอย่าง คือนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากบันทึกรายชื่อนักเรียนตัวอย่าง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 86.20 ส่วนด้านการตรงต่อเวลา ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ตามที่มอบหมาย ด้านการรักษาความสะอาดห้องเรียนและบริเวณ โรงเรียน และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน นักเรียนตัวอย่างคือ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากบันทึกรายชื่อนักเรียนตัวอย่าง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 89.65 ซึ่งเป็นคนเดียวคนที่ได้รับการบันทึกชื่อมากที่สุด ทุกด้านตามกรอบการวิจัยและไม่พบนักเรียนคนใดเลยในกลุ่มเป้าหมายที่ไม่ได้รับการเสนอชื่อตามพฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบ ทุกคนในกลุ่มเป้าหมายมีคะแนนอย่างน้อย 1 คะแนน เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการเสนอชื่อทุกด้านตามกรอบการวิจัยทุกด้าน แต่ในภาพรวมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นเป็นที่น่าพอใจของกลุ่มผู้ร่วมวิจัยและถือว่าบรรลุเป้าหมาย ในระดับหนึ่ง

4. กิจกรรมคลินิกนักเรียน เป็นกิจกรรมที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยกำหนดขึ้นมาเพื่อพัฒนาการดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ โดยกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการต่อเนื่องในการดำเนินการเสริมสร้างวินัย เพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนและช่วยแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 7 ราย ใช้เวลาฐานละ 10 นาที/ต่อ กลุ่มเป้าหมาย 1 คน ในชั่วโมงแนะแนว ทุกวันศุกร์สุดสัปดาห์ ใช้เวลาทั้งหมด 4 ชั่วโมง โดยให้ความสำคัญกับนักเรียนที่ปัญหาพฤติกรรมด้านวินัยความรับผิดชอบ ในการศึกษาสภาพปัญหา จำนวน 20 คนเป็นกรณีพิเศษส่วนนักเรียนรายอื่นก็เป็นการให้กำลังใจและคำชมเชยในการประพฤติปฏิบัติและขอให้รักษาระดับไว้ต่อไป โดยเก็บรวบรวมจากแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตพฤติกรรม ดำเนินกิจกรรมระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 ถึง วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2551 ดังรายละเอียดดังนี้

“...จากการสังเกตการมาโรงเรียนนักเรียนแต่เช้าและทันเช้าแถวเคารพชาติ และเข้าห้องเรียนทันเวลาตามที่กำหนด...”

(คุณครูตระกูล สุวรรณศรี. 6 กุมภาพันธ์ 2551 : การสังเกต)

“...นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าตัวเองแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของทางโรงเรียน บางคนแต่งกายไม่ถูกต้องมาจากการเลียนแบบเพื่อนนักเรียนโรงเรียนอื่น...”

(คุณครูสิริวรรณดี หลักคำ. 13 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

“...นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าการทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยที่นักเรียนไม่ชอบ และส่งไม่ทันตามกำหนดเวลาเนื่องจาก ไม่เข้าใจวิธีการทำงานและไม่มีอุปกรณ์ในการทำงาน และใช้เวลาไปทำอย่างอื่นมากกว่า...”

(คุณครูอำนาจ แก้วบุญไสย . 15 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

“...นักเรียนในกลุ่มเป้าหมายบางคนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของทางโรงเรียน ในช่วงเช้า พอถึงช่วงบ่ายปล่อยเสื้อลอยชาย ไม่สวมรองเท้า...”

(คุณครูอนุพันธุ์ บุญสาร. 20 กุมภาพันธ์ 2551 : การสังเกต)

“...นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าเมื่อกระทำผิดวินัยแล้วไม่ยอมให้ทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เนื่องจากกลัวผู้ปกครองดุคำ และทำโทษ...”

(คุณครูพรเพ็ญ โชติบุญ. 20 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

สรุปผลการดำเนินการตามกิจกรรมคลินิกนักเรียน ในการดำเนินเสริมสร้างวินัย กลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือและรับทราบปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคล ระหว่างการดำเนินการ ผู้ร่วมวิจัย ได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเป้าหมาย นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบตามกรอบการวิจัย พอสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการแต่งกาย นักเรียนส่วนใหญ่แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน เพิ่มขึ้นจะมีเพียงบางคนที่ยังแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบเป็นคืบว่า ไม่คิดกระดุมให้ครบทุกเม็ด และปล่อยเสื้อลอยชาย ส่วนนักเรียนหญิงไม่มีพฤติกรรมในด้านการแต่งกายที่ผิดระเบียบ
 2. ด้านการตรงต่อเวลา นักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย ส่วนมากมาโรงเรียนแต่เช้าทันเข้าแถวเคารพธงชาติ และเข้าห้องเรียนทันตามกำหนดเวลา
 3. ด้านการทำงานที่มอบหมาย นักเรียนส่วนใหญ่ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย ก่อนข้างเป็นที่น่าพอใจ แต่จะมีบางคนอ้างเหตุผลไม่มีอุปกรณ์ในการทำงานหรือลืมเอาอุปกรณ์มาบ้างเป็นต้น
 4. ด้านการรักษาความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนใน นักเรียนส่วนใหญ่รับผิดชอบต่อน้ำที่เวรรักษาความสะอาดของห้องเรียนและบริเวณเขตความรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมาย มีบางคนและเป็นบางวันที่นักเรียนไม่ทำ โดยอ้างเหตุผลว่าไม่สบายหรือทำการบ้านยังไม่เสร็จ
 5. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน เป็นอย่างดี มีจำนวนน้อยที่เข้าร่วมไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด
5. กิจกรรมการเยี่ยมบ้าน เป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจและรับทราบความเป็นอยู่ของนักเรียนและสร้างความตระหนักให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญในการเอาใจของครูและสร้างความรักความเป็นกันเองให้แก่นักเรียน เป็นการสร้างเสริมวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ อีกวิธีหนึ่ง โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้
- กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ใช้วิธีการเยี่ยมบ้าน โดยรวมเป็นทีมเดียวทั้ง 7 คน ออกเยี่ยมบ้านนักเรียนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 20 คน โดยเน้นความสำคัญกับนักเรียนเท่ากันทุกคน เป็นการไปเยี่ยมผู้ปกครอง สอบถามความเป็นอยู่ทั่วไป และพูดคุยเกี่ยวกับนักเรียนในปกครอง ใช้เวลาหลังเลิกเรียน จำนวน 5 วัน ในวันที่ 13,15,17,20,27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551
- ผลของการดำเนินการกิจกรรมเยี่ยมบ้านครั้งนี้

“...นักเรียนจำนวน 20 คนอาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 15 คน อยู่กับญาติจำนวน 5 คน ส่วนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาเนื่องมาจากพ่อแม่หย่าร้าง บิดามารดาอาจพาไปทำงานที่ต่างถิ่นผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะทางบ้านค่อนข้างยากจน...”

(กลุ่มผู้ร่วมวิจัย. 13 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

“...นักเรียนส่วนมากใช้เวลาเดินทางไปและกลับจากโรงเรียนโดยการเดิน

จักรยาน และจักรยานยนต์ ใช้เวลาไม่ถึง 20 นาที ส่วนมากไปโรงเรียนก่อน 08.00 น. และกลับถึงบ้านก่อนเวลา 16.30 น...”

(กลุ่มผู้ร่วมวิจัย. 15 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

“... ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของนักเรียนบอกว่านักเรียนในปกครองของตนเองได้ช่วยเหลืองานตามที่รับผิดชอบตามที่มอบหมายและใช้เวลาทำการบ้านในช่วงเวลาหลังจากเลิกเรียน และก่อนเข้านอนตอนกลางคืน...”

(กลุ่มผู้ร่วมวิจัย. 17 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

“...อยู่ที่บ้านนักเรียนส่วนใหญ่จะเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ การแต่งกายเป็นระเบียบ แตกต่างจากเมื่อก่อนมาก กลับถึงบ้านรู้จักช่วยงานผู้ปกครอง ...”

(กลุ่มผู้ร่วมวิจัย. 20 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

“...ผู้ปกครองตอบว่าได้ให้ความร่วมมือในการว่ากล่าวตักเตือนเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในปกครอง นักเรียนให้ความเชื่อฟังและปฏิบัติตามเป็นอย่างดี...”

(กลุ่มผู้ร่วมวิจัย. 27 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

“...ผู้ปกครองและนักเรียนให้การต้อนรับและต้อนรับเมื่อเห็นกลุ่มผู้ร่วมวิจัยมาเยี่ยมบ้าน ...”

(กลุ่มผู้ร่วมวิจัย. 27 กุมภาพันธ์ 2551 : การสังเกต)

สรุปผลการดำเนินการตามกิจกรรมการเยี่ยมบ้านของกลุ่มผู้ร่วมวิจัยในการดำเนินการเสริมสร้างวินัย พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ชื่นชมและเป็นการสร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างทางโรงเรียนกับทางบ้าน นักเรียนภาคภูมิใจที่เห็นคุณครูไปเยี่ยมบ้าน ให้การต้อนรับและฝากทางโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดไป จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของกลุ่มเป้าหมายหลังจากการดำเนินการเสร็จแล้ว ปรากฏว่านักเรียนมีพฤติกรรมด้านวินัยความรับผิดชอบในทางที่ดีขึ้น โดยได้

รับคำชมเชยจากทางผู้ปกครองตลอดจนครูกลุ่มผู้ร่วมศึกษาและครูในโรงเรียนหลายท่านว่านักเรียนแต่งกายเป็นระเบียบเรียบร้อยและมาโรงเรียนแต่เช้ากว่าเดิมและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและเอาใจใส่ในการดูแลรักษาความสะอาดห้องเรียนและบริเวณเป็นอย่างดี การประพฤติผิดระเบียบของทาง โรงเรียนมีน้อยลง เห็น ได้จากการบันทึกกรรมของนักเรียน ในสมุดบันทึกการแก้ไขพฤติกรรมของ นักเรียนไม่ค่อยมี แต่อาจจะยังมีเป็นกรณีความผิดเล็กน้อยที่ไม่รุนแรงที่สามารถบอกกล่าวและเตือนแล้วนักเรียนก็นำไปแก้ไขในทางที่ดีขึ้น ซึ่งไม่ได้ลงบันทึกและรายงานผู้ปกครองเหมือนครั้งก่อน

6. กิจกรรมครูประจำหมู่บ้าน เป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจและรับทราบความเป็นอยู่ของนักเรียนและสร้างความตระหนักให้ผู้นำหมู่บ้านเห็นความสำคัญในการเอาใจใส่ของครูและสร้างความเข้าใจในการช่วยกันเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ อีกวิธีหนึ่งในการดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

กลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้แบ่งหน้าที่รับผิดชอบประสานงานกับผู้นำหมู่บ้าน หมู่บ้านละ 2 คน ออกเยี่ยมบ้านนักเรียนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 20 คน โดยเน้นความสำคัญกับนักเรียนเท่ากันทุกคนเป็นการ ไปประสานกับผู้นำหมู่บ้านรับทราบความเป็นอยู่ และพฤติกรรมของนักเรียนทั้ง 20 คน ใช้เวลาหลังเลิกเรียน จำนวน 4 วัน วันละ 1 หมู่ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 ถึง วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2551 ใน วันที่ 8, 15, 22, 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

ผลของการดำเนินการกิจกรรมครูประจำหมู่บ้านดังนี้

“...นักเรียนจำนวน 20 คนอาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 15 คน อยู่กับญาติจำนวน 5 คน ส่วนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาเนื่องมาจากพ่อแม่หย่าร้าง บิดามารดาารดาอพยพไปทำงานที่ต่างถิ่นผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะทางบ้านค่อนข้างยากจน...”

(กลุ่มผู้ร่วมวิจัย. 8 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

“...นักเรียนส่วนมากใช้เวลาว่างช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านและมีอีกส่วนหนึ่งใช้เวลาว่างในการดูทีวีและซั้จกยานยนต์...”

(กลุ่มผู้ร่วมวิจัย. 15 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

“...นักเรียนส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบช่วยเหลืองานส่วนรวมดี และอีกส่วนหนึ่งอยู่ในภาวะกลุ่มเสี่ยงต่อเรื่องยาเสพติด...”

(กลุ่มผู้ร่วมวิจัย. 22 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

“...ผู้ปกครองมีการประสานงานกับผู้นำหมู่บ้านทุกครั้งเมื่อเด็กในปกครองมีปัญหา หรือต้องการความช่วยเหลือ...”

(กลุ่มผู้ร่วมวิจัย. 29 กุมภาพันธ์ 2551 : การสัมภาษณ์)

สรุปผลการดำเนินการตามกิจกรรมครูประจำหมู่บ้านของกลุ่มผู้ร่วมวิจัยในกาดำเนินการเสริมสร้างวินัย พบว่า ผู้นำชุมชนชื่นชมและเป็นการสร้างความเข้าใจที่กระหว่างทางโรงเรียนกับทางบ้าน ผู้นำหมู่บ้านภาคภูมิใจที่เห็นคุณครูไปประสานงานกับทางหมู่บ้าน ให้การต้อนรับและฝากทางโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดไป จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของกลุ่มเป้าหมาย หลังจากการดำเนินการเสร็จแล้ว ปรากฏว่านักเรียนมีพฤติกรรมด้านวินัยความรับผิดชอบในทางที่ดีขึ้น โดยได้รับคำชมเชยจากทางผู้นำหมู่บ้านตลอดจนครูกลุ่มผู้ร่วมวิจัยและครูในโรงเรียนหลายท่าน ว่านักเรียนแต่งกายเป็นระเบียบเรียบร้อยและมาโรงเรียนแต่เช้ากว่าเดิมและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและเอาใจใส่ในการดูแลรักษาความสะอาดห้องเรียนและบริเวณเป็นอย่างดี การประพฤติผิดระเบียบของทางโรงเรียนมีน้อยลง เห็น ได้จากการบันทึกกรรมของนักเรียนในสมุดบันทึกการแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนไม่ค่อยมี แต่อาจจะยังมีเป็นกรณีความผิดเล็กน้อยที่ไม่รุนแรงที่สามารถบอกกล่าวและเตือนแล้วนักเรียนก็นำไปแก้ไขในทางที่ดีขึ้น ซึ่งไม่ได้ลงบันทึกและรายงานผู้ปกครองเหมือนครั้งก่อน

4. การสะท้อนผลหลังการดำเนินการเสริมสร้างวินัย

จากการวิจัยการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ด้านความรับผิดชอบ โรงเรียนบ้านกอกวิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ(Action Research) สรุปผลการพัฒนาได้ดังตารางที่ 7

ที่	ชั้น	เพศ		พฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบตามกรอบ การวิจัย					รวม	หมายเหตุ อาศัย อยู่กับ/ ผู้ปกครอง
		ชาย	หญิง	ความรับผิดชอบต่อ ตนเอง			ความรับผิดชอบต่อ สังคมหรือส่วนรวม			
				การ แต่ง กาย	การ ตรง ต่อ เวลา	การ ทำงาน ที่มอบ หมาย	การรักษา ความ สะอาด ห้องเรียน และ บริเวณ โรงเรียน	การเข้า ร่วม กิจกรรม ของ โรงเรียน		
18	ม.3	-	/	-	-	-	-	-	-	บิดา- มารดา
19	ม.3	/	-	-	-	-	-	-	-	บิดา- มารดา
20	ม.3	/	-	-	-	-	-	-	-	ตา-ยาย
รวม		17	3	-	-	-	-	-	-	

จากตารางที่ 7 พบว่าการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ โดยการดำเนินการตามกิจกรรมอบรมพุทธรุศร กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน กิจกรรมนักเรียนตัวอย่าง กิจกรรมคลีนิกนักเรียน กิจกรรมการเยี่ยมบ้าน และกิจกรรมครูประจำหมู่บ้าน ซึ่งทุกกิจกรรมเป็นการเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของ นักเรียนเป็นอย่างดี ในแต่ละกิจกรรมจะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจในการดำเนินการจากทุกฝ่ายอย่างจริงจัง ในระยะแรกจะมีปัญหาอยู่บ้างเนื่องจากยังขาดความร่วมมือใจกันในการแก้ไขปัญหา ร่วมกัน แต่เมื่อได้ดำเนินการ ในเสริมสร้างแล้ว จะเห็นว่า การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมวินัยด้านความ รับผิดชอบของนักเรียนจะต้องช่วยกันทุกฝ่าย ทั้งครูอาจารย์ ผู้ปกครองและตัวนักเรียนเอง จะต้องสร้างความเข้าใจ ขอมรับปัญหาที่เกิดขึ้น กำหนดแนวทางและสร้างข้อตกลง ร่วมกันในการปฏิบัติ ให้ความช่วยเหลือให้ความอบอุ่น ให้คำปรึกษา ให้ขวัญกำลังใจและรางวัล ตอบแทนหรือให้ การยกย่องสำหรับนักเรียนที่เป็นแบบอย่างที่ดี สร้างความเป็นกันเองกับครอบครัว

และผู้ปกครองของนักเรียนโดยการเยี่ยมบ้าน ประสานงานกับผู้นำหมู่บ้านเพื่อรับทราบความเป็นอยู่ และพฤติกรรมของนักเรียนโดยดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ก็จะช่วยเสริมสร้างวินัยนักเรียน ด้านความ รับผิดชอบให้มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ

โรงเรียนบ้านกอกวิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามกรอบการวิจัยวินัยด้านความ รับผิดชอบ 2 ด้าน ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง

1.1 ด้านการแต่งกาย นักเรียนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนมีพฤติกรรม ในทางที่ดีขึ้นการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของทางโรงเรียน ไม่พบปัญหาด้านการแต่งกาย แต่จะมีปัญหากับนักเรียนชายซึ่งเป็นปัญหาความผิดเล็กน้อยไม่อยู่ในเกณฑ์กำหนด ถือว่าบรรลุ เป้าหมายในระดับหนึ่ง แต่พฤติกรรมของนักเรียนชายที่พบได้รับการแก้ไข และผลเป็นที่น่าพอใจ ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและแก้ไขเป็นรายบุคคลต่อไป

1.2 ด้านการตรงต่อเวลา นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนมีพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น มาโรงเรียนทันเข้าแถวเคารพธงชาติ ส่งงานทันตามกำหนดเวลา บรรลุเป้าหมายระดับหนึ่งมีนักเรียน บางส่วนซึ่งเป็นจำนวนน้อยมากซึ่งไม่เข้าเกณฑ์ที่ทาง โรงเรียนกำหนด ที่ยังปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ไม่ได้ ทั้งนี้อาจมาจากสภาพทางครอบครัวและปัญหาทางบ้าน ซึ่งจะต้องทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง และเอาใจใส่ให้มากขึ้นและให้ความช่วยเหลือมากกว่าคนอื่นเป็นพิเศษ

1.3 ด้านการทำงานตามที่มอบหมาย นักเรียนกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เอาใจ ใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมายมากขึ้น ซึ่งเป็นที่พอใจในระดับหนึ่ง นักเรียนบางส่วนซึ่งเป็นจำนวน น้อยมากซึ่งไม่เข้าเกณฑ์ที่ทาง โรงเรียนกำหนด ที่ยังปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ได้ ทั้งนี้อาจมาจาก สภาพทางครอบครัวและปัญหาทางบ้าน ซึ่งจะต้องทำความเข้าใจกับผู้ปกครองและเอาใจใส่ให้มากขึ้น และให้ความช่วยเหลือมากกว่าคนอื่นเป็นพิเศษ

2. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมหรือส่วนรวม

2.1 ด้านการรักษาความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนในเขตรับผิดชอบ นักเรียนส่วนใหญ่รับผิดชอบต่อหน้าที่เฝ้ารักษาความสะอาดของห้องเรียนและบริเวณ โรงเรียนเป็นที่ น่าพอใจ นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ได้ปฏิบัติตามและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

2.2 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของทาง นักเรียนส่วนใหญ่สนใจและเข้าร่วม กิจกรรมของโรงเรียนในภาพรวมเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ทุกคน